

ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ" - КЛУПЦИ Октобар 2011. Бр. 5

Реч уредника

Већ видим ваша озарена лица док листате и читате ваш Доситејац бр.5. концепцију, тј. број, садржај и распоред рубрика, нисмо мењали. Ту су ваши литерарни и ликовни радови, ваши успеси и дешавања између два броја. На све то подсетиће вас читање наредних страница.

Испратили смо у јуну нову генерацију матураната! Они су наставили школовање, углавном у средњим школама у Лозници, али и широм Србије, зависно од својих жеља и афинитета. Наградили смо најуспешније и прогласили Ђака генерације. Такмичили смо се из разних предмета и спортова и за себе и своју школу остварили високе пласмане и освојили медаље.

Обогатили смо школску библиотеку новим књигама које сте ви, драга децо, купили дајући „школски динар“. Велики број ваших половних књига завршио је у школској библиотеци као прилог повећању књижног фонда. То је акција која заслужује сваку похвалу.

Достојни уважавања су сви ученици наше школе јер су прихватили све акције хуманитарног карактера које су имале за циљ да помогну оболелим и сиромашним другарима из наше и других школа.

Ове године смо од локалне управе добили средства за уређење учионица и сале у старом делу школске зграде. Знам да се пријатније осећате у лепо окреченим учионицама јер је то амбијент који инспирише на домаћински однос према инвентару и дисциплини, а то повлачи већу пажњу на часу а самим тим и боље оцене у дневнику.

Поздрављам иницијативе појединих одељења у новом делу школе, где нису кречене учионице, да то ураде уз помоћ разредног старешине, својих родитеља и домара школе. Таква идеја гарантује више бриге за оно што је „дело ваших руку“!

Од средстава Националног инвестиционог плана (НИП) и локалне управе добили смо котларницу на гас и боље грејање нашег радног простора – учионица, сале, кабинета...

Наша школа је учествовала у изради пројекта „Образовна инклузија Рома“ под називом „Снага је у образовању“ што је резултирало повећањем броја деце – ученика ромске националности. Уз мање дечије нетрпељивости и несташлуке полако се гради атмосфера толеранције и поштовања различитости. Највећи терет подносе учитељи и наставници али резултати су видљиви и треба их нагласити. У мањем броју примера треба тражити корекцију понашања и схватања родитеља за ову врсту напора који улаже цела заједница!

Свима честитам Дан школе, да га весело прославимо, а будемо добри домаћини драгим нам гостима!

Ваш директор

Беседа Иве Андрића (из говора Иве Андрића поводом добиања Нобелове Награде)

Моја домовина је заиста „мала замља међу световима“, како је рекао један наш писац, и то је земља која у брзим етапама, по цијену великих жртава и изузетних напора, настоји на свим подручјима, па и на културном, надокнадити оно што јој је необично бурна и тешка прошлост ускратила. Својим признањем ви сте бацили сноп свијетлости на књижевност те земље и тако привукли пажњу свијета на њене културне напоре, и то управо у вријеме кад је наша књижевност низом нових имена и оригиналних дијела почела продирати у свијет, у оправданој тежњи да свијетској књижевности и она подари свој одговарајући прилог. Ваше признање једном од књижевника те земље значи несумњиво охрабрење том продирању. Стога нас оно заветује на захвалност, и ја сам сретан што вам у овом тренутку и с овог мјеста, не само у своје име него и у име књижевности којој припадам, могу ту захвалност једноставно али искрено изразити. Нешто тежи и сложенији је други део мог задатка: да кажем неколико ријечи у вези с приповједачким дјелом писца коме сте указали част својом наградом.

...

Кад је реч о приповједању које има за предмет прошлост, треба напоменути да има схваћања према којима би писати о прошлости требало значити како треба занемарити садашњицу и донекле окренути леђа животу. Најзад, зар се у прошлости као и у садашњости не сучељавамо са сличним појавама и истим проблемима? Бити човјек, рођен без свог знања и без своје воље, бачен у океан постојања. Морати пливати. Постојати. Носити идентитет. Издржати атмосферски притисак свега око себе, све сударе, непредвидљиве и непредвиђене поступке своје и туђе, који понајчешће нису по мјери наших снага. А поврх свега тога, треба још издржати своју мисао о свему томе. Укратко: бити човјеком.

...

Али допуштено је, мислим, на крају пожељети да прича коју данашњи приповједач прича људима свога вријемена, без обзира на њен облик и њену тему, не буде ни затрована мржњом ни заглушена грмљавином убилачког оружја, него што је више покретана љубављу и вожена ширином и ведрином слободног људског духа. Јер, приповједач и његово дјело не служе ничему ако на један или други начин не служе човјеку и човјечности. То је оно што је битно. То је оно што сам сматрао добрим за истакнути у овом свом кратком пригодном разматрању које ћу, ако ми допустите, завршити као што сам и почео: с изразом дубоке и искрене захвалности.

(Делови из говора Иве Андрића)

50 година од добијања Нобелове награде

О роману *На Дрини ћуприја*

Најпознатији роман Иве Андрића, *На Дрини ћуприја* (1945.), хронолошки прати четири века збивања око великог моста преко реке Дрине у Вишеграду, који је изградио велики везир Мехмед паша Соколовић, пореклом из тих крајева. Године 1516. Мехмед паша је, према владајућем обичају узимања "Данка у крви", као српски дечак на силу одведен у турску војску и потурчен да би се касније уздигао лествицама власти и постао први до султана. Као моћник, одлучио је да у родном крају подигне задужбину, велики камени мост на једанаест лукова. Мост је интегративна тачка романескне нарације и њен главни симбол. Све пролази, само он остаје да укаже на трошност људске судбине. Мост је место додира историјски верификованих личности и безимених ликова који су плод пишчеве имагинације. Роман "На Дрини ћуприја" у којем се углавном доследно хронолошки описује свакодневни живот вишеградске касаве је, заправо "вишеградска хроника" и "Омерпаши Латасу" који је "сарајевска хроника": у склопу тога хроникалног трокњижја Иво Андрић приповеда о "турским временима" у Босни.

Роман почиње дугим географским описима вишеградског краја и навођењем више легенди о настанку моста од којих је посебна маркантана она о узиђивању хришћанске деце у један од стубова. Порекло легенде је у националном миту у епској визији света која је књижевни еквивалент тога мита. Легенде су по правилу паралелне, имају муслиманску и хришћанску верзију. Крај романа пада у 1914. годину када су трупе аустроугарске монархије, у повлачењу, озбиљно оштетиле мост. Са рушењем моста издише и Алихоџа, један од најчешће помињаних ликова, који симболизује крај старих времена. Између почетка и краја романа, између грађења и рушења моста, шири се приповедачки дух дуг четири стотине година у којем, у форми врло развијених епизода заправо, целих прича, Андрић ниже судбине вишеградских људи свих вера. "На Дрини ћуприја" је по начину творбе "новелистички роман" јер настаје низањем бројних слика које могу стајати и самостално. У том роману писац је спровео пуну циклизацију својих "вишеградских прича" па је тако од једног тематског циклуса, поступком уланчавања настала сложена хроника. Неке ликове из романа "

На Дрини ћуприја" сусрећемо и у Андрићевим приповеткама (нпр. Ђорџан, Тоша).

Слика друштва, у историјском пресеку у роману "На Дрини ћуприја" толико је разуђена и слојевита да се може рећи како писац – хроничар из надтемпаралне тачке творца једне модерне легенде "види кроз време", прозире његову суштину и распознаје и сведочи ограниченост људских моћи, подједнако оних који верују да моћ имају и оних који ту моћ никако немају. Мост, као неми сведок, памти укрштај и привидно трпљиво прожимање, а у ствари антагонизам различитих култура, вера и традиција, и две цивилизације, источне и западне. Мост је, заправо, постојана, једина непроменљива, вечита тачка на којој се треће и комешање што неминовно рађају сукобе (на нивоу ликова и на нивоу држава) осећа и види јасније него другде, у готово кристално чистом, опредмећеном облику. Роман о мосту се, као и већина других Андрићевих романа и приповедака храни историјом Босне, земље размеђа на којој се сустичу и мешају европска и азијска религија и начин живота, воде ратови и мирнодопске и политичке борбе и склапају кратка и варљива примирја. Као земља противречности, Босна недри особину културе живљења, пуну витализма. Људи који се, игром судбине, затичу на таквој позорници, играју само краткотрајне драмске епизоде у великом позоришту историје.

Милица Нешковић VII/1
Ђорђе Павловић VII/1

Свака јавна библиотека је ризница нашег заједничког добра које се зове: књига. Из библиотеке сви могу да позајмљују, и зато би требало сви да јој и прилажу, док из ње не би смео никад нико ништа узети ни отуђити.

Иво Андрић

Интервју са... **ЖИВОРАД ТОШИЋ**, наставник хемије

Деценије стваралачког рада су за њим. Многе генерације га радосно памте као свог наставника који је оставио видан траг у њиховом образовању. Живорад Тошић – наставник хемије у ОШ "Доситеј Обрадовић" у Клупцима. На први поглед престрог, а у дубини душе заљубљен у свој позив и с пуно љубави за своје ученике. Од 01.09.2011. у пензији.

- Отишли сте. Било је нагло. Ни поздравили се нисмо. На часовима нисмо имали кад, бар сад нам нешто више о себи реците. Опишите нам, укратко, своје радно место, своје родитеље, своје ђачко доба, шта је било пресудно да се одредити за овај позив.

- Рођен сам у Горњој Бадањи, прелепом селу у сиромашној сеоској породици. Родитељи часни и поштени земљорадници. Васпитавали су ме да не лажем, не крадем, да се не подсмевам онима који имају неки физички недостатак, да криво не сведочим. Захвалан сам им због тога. Основну школу завршио сам у родном месту, средњу у Шапцу, студирао у Београду. Као и већина ученика био сам помало несташан али одговоран. Обожавао сам математику и физику. Жеља да што више сазнам и људима помогнем да схвате суштину света као и природне појаве са којима се свакодневно срећемо.

- Када сте дипломирали, први пут се запослили, где? Шта је била Ваша покретачка енергија у раду?

- Запослио сам се 06. 09. 1970. године у ОШ "Вук Караџић". Од 06. 09. 1972. год до 31. 08. 2011. радио у ОШ "Доситеј Обрадовић", Клупци. Рад, ред и дисциплина основни су услов за постизање успеха у сваком пољу па према томе и у учењу и настави. Жеља да ученицима пружим што више и да ме ученици превазиђу у знању и стручности. На моју срећу има их доста који су у томе успели.

- Која генерација Вам је остала у најлепшем или најтежем сећању? Која екскурзија? А колеге?

- Свака генерација имала је добрих и мање добрих појединаца. Ипак прве генерације су биле озбиљније и одговорније према раду. То је мој утисак. Одлазак сваке генерације изазивао је емоције, мање или више видљиве. Свака екскурзија се памти, свака је лепа, али неописиво напорна. Имао сам срећу и задовољство да радим и сарађујем са дивним колегама. Било ми је лепо са њима, надам се да је и њима било лепо са мном.

- Сваки наставник, па и Ви, има своје златно доба у радном веку. Које је Ваше? Који су Ваши

најзначајнији успеси и са којим ученицима?

- Од краја седамдесетих до краја школске 2010/2011. године. Ученици са којима сам радио освајали су прво место на општинском и међуопштинском из хемије и учествовали на републичком такмичењу где су постизали запажене резултате. Не бих никога помињао, јер би се могло десити да некога не поменем, што не би било коректно са моје стране.

- По чему ћете памтити ову школу?

- По сарадњи и дружењу са колегама и ученицима.

- Када сте први пут помислили на пензију озбиљно? Шта ће Вам она ново и лепо донети, јер Ви умете да правилно користите време?

- У јулу 2011. године. Ново је што више не држим часове. Лепо?

- И шта још? Јер оно што је најлепше оставља се за крај. У чему тражити смисао и начин живота?

- Пословима око куће, подизање воћњака, у струци покушају да припремим неку збирку. Живот је кратак али леп, треба га паметно проживети. Човек није оно што мисли да јесте нити оно што жели да постане већ оно што радом, знањем и понашањем показује.

С тугом што нам више неће предавати, али и радосно што смо се и од њега учили животу и науци, одлазим, носећи у себи насмејано лице овог преданог радника и ведрога човека коме се сви радују и коме су врата наше школе увек отворена.

Интервју водио:
Павле Марјановић VII/2

Интервју са... **ГОРДАНА КОЈИЋ**, учитељица

Како сте се одлучили на то да ваш животни позив буде рад са децом?

То је стара просветна породица. Бака и дека су били учитељи и кренула сам њиховим стопама.

Колико уживате у свом послу? Шта Вам је он у животу донео?

Донео ми је радост, задовољство. Испунио ме срећом.

Да се не бавите овим послом, који би био Ваш позив?

Када бих поново бирала професију, опет бих ово изабрала. То је један хуман позив, где просветни радник улаже сву своју снагу и енергију за бољитак будућих генерација.

Шта Вам још у животу представља задовољство, наравно поред вашег позива?

Уживам са својом породицом, а поред тога волим да читам, шетам, израђујем ручне радове, повремено сликам, понеку песму напишем, бавим се спортом, волим да се дружим.

Колико тога се променило у просвети сада у односу на време када сте тек почињали?

Много тога. Школе су савременије, опремљене су добро. Уведена је настава информатике, кабинетска настава. Уређеније су.

Можете ли нам испричати неку анегдоту из школе везану за Ваше ђаке, вероватно их је било.

У другом разреду се обрађује наставна јединица Оријентација у простору. Пошто је наставна јединица обрађена питала сам ученицу да понови шта је видик. Ученица је одговорила: "Видик је све оно што се види из кључаонице."

Шта поручујете нама школарцима?

Вредно радите да бисте били задовољни.

Дешавања

ВРШЊАЧКИ ЕДУКАТОРИ

Ученици осмог разреда: Марко Зебић, Тодоровић Александра, Гавриловић Сања ишли су на обуку за вршњачке едукаторе. 11. децембра имали су прву презентацију у нашој школи о болестима зависности за ученике седмих и осмих разреда.

ШКОЛСКИ КВИЗ

17. децембра одржан је квиз у холу наше школе, између ученика петих разреда. Улазнице за квиз биле су у виду половне гардеробе, слаткиша, књига. Такмичарске области су биле: историја, географија, биологија, српски језик, општа култура, пантомима, асоцијације и имитације. Победници су били ученици V/2 разреда, а награде за све ученике биле су у слаткишима.

ПОСЕТА ДОМУ ЗА НЕЗБРИНУТУ ДЕЦУ

30. децембра представници наше школе заједно са неколико ученика посетили су у Бањи

Ковиљачи Дом за незбринуту децу. Том приликом однели су поклоне у гардероби, играчкама, књигама и слаткишима. Наши ученици су се упознали са децом која тамо бораве, разменили мишљења и договорили се о поновном сусрету. За овај хумани гест наша школа је добила захвалницу, што нам веома значи.

Најјефтиније се продају даровити и способни људи, јер њих лукави купци највише траже, а они сами врло често нису ни свесни своје вредности. Ту треба тражити узрок многим од великих личних трагедија изузетних људи.

•••

Велика, права љубав показује своју снагу само онда ако успе да од двоје љубавника, слабих људи, начини створења која се не боје ни промена, ни несрећа, ни растанака, ни болести, ни живота ни смрти.

Иво Андрић

Култура

Мала радионица на Лотел ТВ

9. маја у школској библиотеци снимана је емисија за Лотел ТВ, Мала радионица. У емисији је библиотекар школе, Слађана Јанковић, представила своју нову књигу Осмех на дар, а затим и указала на успешан рад библиотеке у протекле три године. Представила је добитнике награда на конкурсима и манифестацијама. Сваки ученик је имао три минута да се представи и одрецитује своју песму. Емисија се емитовала у више епизода.

Вукови Дани књиге

На лозничком шеталишту 30. и 31. маја организована је манифестација Вукови дани књиге. Организатор, Издавачка кућа "Вук" и Туристичка организација Лознице, преправиле су град књигама које су могле да се купују у свим продавницама, кафићима, бутицима.

Директор, библиотекар, учитељица Драгана Церовац и неколико њихових ученика били

су представници наше школе, која је поред Туристичке организације једина имала свој штанд са половним књигама. Могло се ту наћи разног штива, од дечјих песама до бестселера.

Два дана протекла су у предивној атмосфери, дружењу и ћаскању са великим именима као што су Љубивоје Ршумовић, Перо Зубац, Милисав Савић, Миломир Ђукановић, Александар Чотрић, Милован Витезовић. Све је то забележила екипа РТС-а својим камерама и емитовала у емисији Ово је Србија.

Од продатих књига које су имале симболичну цену, купљене су три књиге да нас подсећају на овај догађај а једну књигу смо добили на поклон од директорке Туристичке организације Лознице Милене Конић.

С.Јанковић

СУЗА

Једна је суза као кап кише,
а кишна кап је ледена, празна.
Суза носи много тога више:
радост и тугу, све суза пише.

У сузу стану сва наша маштања.
Суза кане због узалудног надања.
Суза се пусти и ради кајања,
понекад и због праштања.

Суза је мала, а доста каже,
некада открива срећу у души
и боље казује него речи
када се нека љубав сруши.

Сузе су кадкад попут олује
која протутњи па се стиша.
И све је онда мирније, боље,
јер сваку сушу лечи киша.

Суза је лек за бол, за патњу
сузама лечимо многе ране
суза никада не пресуши
пусти је само нека кане.

(Песма из књиге "Осмех на дар")

Такмичења

ТАКМИЧЕЊЕ У СТОНОМ ТЕНИСУ

У четвртак, 06.10. 2011. у Основној школи "Доситеј Обрадовић" у Клупцима, одржано је школско такмичење у стоном тенису између између 5 основних школа: "Кадињача"-Лозница, "Вук Караџић"-Зајача, "Вера Благојевић"- Бања Ковиљача, "14.октобар"-Драгинац и "Доситеј Обрадовић"- Клупци. Победу су однели ученици Дарко Станојевић, Бобан Тешић, Марко Зебић (екипно), ученици школе домаћина. За најбоље појединце проглашен је Марко Зебић. Надамо се да ће и на окружном такмичењу постићи високе резултате.

У четвртак, 13. 10. 2011. године у Шапцу је одржано Окружно такмичење у стоном тенису. У појединачној конкуренцији за дечаке Марко Зебић ученик 8. разреда освојио је 2. место, такође и у екипној конкуренцији за дечаке наша школа освојила је 2. место.

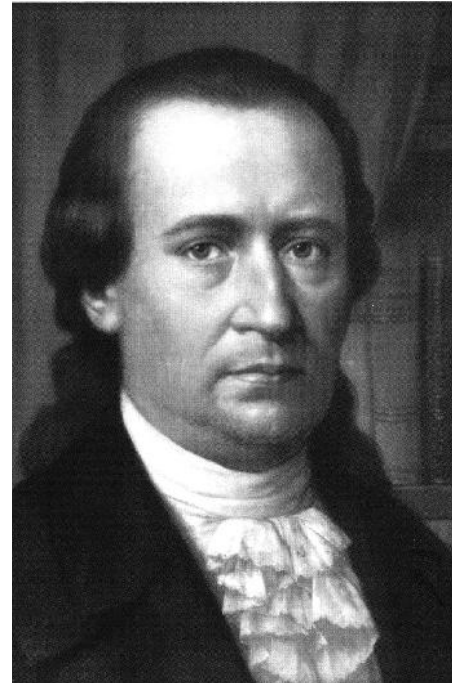
Марковић Ненад 8/1

Доситеј о пријатељству ...

Пријатељство је прво основаније свега чловјеческога временога живота и благоденствија. Кад би сви људи на свету добри били, сви би један другом пријатељи били. Колико је тешње и ближе међу људима сродство: ако међу њима нема согласија, узајамног благовољенија, доброжеланија и верног, слатког пријатељства, толико су они чрез то исто соједињеније и сродство несрећнији и беднији.

Мужи жена, брати сестра и најближе комшије, једнога места житељи, јединоплемени и јединоверни, без милог пријатељства шта су друго него туга и невоља? Ништа није општије међу људима него име пријатељи, зашто природа их сама учи да то мора нешто лепо бити; али по несрећу и на велику срамоту чловјечекога рода, ништа се толико не бешчести и злоупотребљава колико ово пречесно име; ни с чим се толико не лаже и не лицемјерствује колико с овим светим именом. Пред очима љубезни, предраги пријатељ, а мало подаље на другом месту међу други пријатељи, посмејатељ, опорочитељ и љути хулитељ и гонитељ.

Праведни боже, јесу ли зато словесностију и разумом људи одарени да се чрез тај исти дар хитрије варају и неразумније међу собом да живу и сами себе несрећнима да чине?

Доситеј Обрадовић - хронологија

Око 1739/1740 – 1756. рођен у Чакову у Банату око 1740. године у трговачкој породици Ђурђа Обрадовића, ожењен Круном Паункић. Добија име Димитрије. После смрти родитеља усваја га тетак Никола Парчанин. Похађа чаквачку школу. Чита на српском и румунском стару византијску литературу, нарочито радо животе светаца (хаиографије). Занет тиме покушава да побегне у манастир, али без успеха.

Парчанин га спречава и шаље у Темишвар на занат како би га отргао од занесености књигом. Ни то није успело.

1758. Закалуђерио се у манастиру Хопово на Фрушкој гори и добио монашко име Доситеј.

1765. Доситеј напушта манастир након смрти игумана Теодора Милутиновића.

1765. креће на Крф па наставља за Смирну где ће остати 3 год. и проводи их као бесплатни питомац у школи чувеног грчког учитеља Јеротија Дендрини.

1768. напушта овај град, у коме је доста научио јер је страховао од рата.

1769. долази у Далмацију где постаје учитељ у селу Плавну.

1771. напушта Далмацију и одлази у Беч.

1777. одлази у прикарпатски градић у Модру где похађа евангелидичку гимназију.

1783. у Лајпцигу штампа и објављује Писмо Харалампију и први део Живот и прикљученије.

1784. објављује Совјети здравог разума.

1788. одлази у Лондон, учи и истражује. Исте године одлази у Лајпциг.

1788. у Лајпцигу објављује Басне и други део Живот и прикљученије.

1789. долази у Беч и остаје тринаест година. Те године пише песму Песма о избавленију Србије.

1795. објављује збирку “С обраније наравоучителних вештеј”.

1803. у Венецији објављује скраћени превод Етика.

1806. стиже у Земун.

1807. прелази у Смедерево и сусреће се са устаницима. Прелази у Београд.

1808. ради на отварању школа. Отвара Велику школу, прву високошколску установу, у коју се уписује Вук Караџић. 1810. постаје први попечитељ (министар) просвете.

1811. умире у Београду, 27. марта.

Похваљене и награђене песме

СУЗА

Док си одлазио,
једно срце је куцало за тебе
док сам скупљала каменчиће
и на жалу слушала таласе и шум мора.

Слутила сам тихо љубав у даљини
на образу сам осетила нешто
као мало среће које смо имали.
Ниси однео своје трагове
требаће ти кад се будеш враћао.

Марија Марковић 7/2

(Песма освојила 1.НАГРАДУ на
„Песничком поздраву пролећу“2011.)

ЛЕПТИР И ПЧЕЛА

Летела пчела и лептира срела,
па се чудом чудила како су му
велика крила бела.
Када је лептир завршио лет
сео је на један шарени цвет.
Пчела је око њега облетела круг
и питала га да јој буде друг.

Лептир јој рече:“Хоћу пчелице мила,
увек си ми драга била.“
Хајдемо у лет
и наш је цео свет.

Кристина Иванковић 3/2

(Песма освојила 3.НАГРАДУ на
„Песничком поздраву пролећу“2011.)

ЈЕСЕН

Јесен огрће свилу,
Просипа најлепше боје.
Прегршт увелих жеља
Још ми на длану стоје.

Док свако јутро шалом
Зора покрива лице,
Узалуд тражим и зовем
Давно одбегле птице.

Суза ми у оку дрема
И сваки трен би да крене,
Јесен ће плакати са мном
Док лишће лагано вене.

Сандра Новаковић 8/2

(Песма похваљена на „Песничком
поздраву пролећу“ 2011.)

ПРЕБИВАЈТЕ У СВЕТЛОСТИ ДА БУДЕТЕ СИНОВИ СВЕТЛОСТИ

Молим се за слогу
да у нама живи,
да будемо срећни
у доброты први.

Молим се за љубав
да у нама цвета,
да волимо сваког
широм целог света.

Молим се за свештенике
да за нас молитве потребне читају,
за све мајке и очеве
да нас правилно васпитају.

Молим се за људе на власти
да се у решавању проблема добро снају,
за све оне незапослене
да посао добар нају.

Молим се за савремену школу
за тако потребно здравље,
да очувамо у себи чистоту
да цвета православље.

Максимовић Никола 8/2

(песма добила похвалу на конкурс
“Светосавље и наше доба” на тему
Господ је светлост живота мога 2011.)

ПЕСМА О ЛЕПТИРУ

Гледам га како облеће свет
и како лети с' цвета на цвет.
Богатство боја његових крила,
природа није од света скрила.

У једном дану живи и воли,
гледа хиљаду и један цвет,
кад падне ноћ, смрт га не боли,
само одлеће у други свет.

Николина Николић 4/2

(Песма добила III НАГРАДУ у
Драгинцу на манифестацији
“Дани дечје поезије и прозе”,2011.)

Похваљене и награђене песме

ДЕТЕ

Дани пролазе
и године лете,
а ја бих заувек
да останем дете.

Лепо је детињство
безбрижно имати,
помоћ пружимо болеснима
да и они могу уживати.

Помозимо, примера ради
тако да капљу крви дамо,
нека и они срећни буду
а не да се опраштамо.

Не бих да бринем
пта ћу за стан,
за стални посао
и добра кола,

за срећно детињство
не треба лова.
Треба ти само добра воља
да учиниш и другоме
испуњење снова.

Тамара Секулић 3/1

(Песма добила I НАГРАДУ на конкурс
"КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ" 2011.)

ЈА САМ СЕ ЗАЉУБИЛА

Не! Ово пубертет није!
Нисам пуно попустила у школи.
Људи, ви не разумете шта ми је.

Па шта ако не испуштам телефон из
руку?
Не, не играм игрице.
Ја имам другу муку.

Није ово никакав хир.
Не могу да спавам и тачка.
Ја имам свој немир.

Нисам на дијети.
Већ, онако, не могу да једем
Онда кад се моје срце неког сети.

Зашто ми не верујете људи?
Нисам се не са ким посвађала.
Зашто ми цео свет суди?

Ох, мама, знам да си схватила.
Ти одговор знаш.
Ја сам се само мало заљубила.

Милица Живановић 8/3

(Песма добила похвалу на „Песничком
поздраву пролећу“ 2011.)

ПЕСМА С МОРА

Пошла Кика да се купа,
море слано као супа.

Поред мене тата, мама
у средини ја к'о дама.

Тата црвен, реш испечен,
сунчаницом је затечен.

Мама као морска пена
у води је до колена.

Ја се купам, стално пливам
и у води баш уживам.

А сад свима здраво, здраво
довиђења, ћао, ћао!

Глигорић Кристина IV/2

(Песма похваљена у Драгинцу
на манифестацији
"Дани дечје поезије и прозе", 2011.)

Наше стране распеване

ПОЧЕТАК ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Школа ме моја зове,
да учим лекције нове.
Добила сам нову другарицу,
из математике прву петицу.

Јесењи дани краћи
ноћни су снови краћи.
Сањам докторка сам ја,
око мене много пацијената.

Будим се, у школу спремам,
сад белог мантила немам.
Узимам кецељу школску
и носим одећу спортску.

Учитељицу слушам пажљиво,
да не заслужим нешто кажњиво.
Другарице моје волим
маштам како се с њима проводим.

Марија Николић IV/3

ЖИВОТИЊСКА ПЕСМА

Животиња пуно по целој свету,
свуда око нас попуне планету.
Европа, Азија, Аустралија и Африка,
пуни континенти разних животиња.

Азија има свог посебног тигра,
што се са кинеским змајем игра.
Азија има заиста свашта,
све што може да замисли машта.

У далеким океанима, хладним и дубоким,
зарони на дно, седи и уживај.
На дну океана у водама хладним
упознаћеш друштво финих морских бића
има ту делфина, медуза, рачића.

На севарном полу, бели медвед живи
са свима се дружи и једе да преживи.
И пингвин је горе на северном полу,
похађа једну за скијање школу.

Вања Матић 7/1

ТУГА

Кише се проливају
од велике туге,
дугине боје се изливају.

Сунце опет осване
и све мрачно нестане.

Отишла је туга
и појавила се велика,
шарена пруга.

Александра Зебић 7/2

СТАНИ СВЕТЕ !

Стани свете, ја сам дете,
моје жеље ти услиши,
место пушке, ти оловком пиши
место праска песма да се ори
свак са сваким нека проговори.

Нека више ту не буде рата
да не бије више ни брат брата,
јер је једна родила их мајка
немој жеља да постане бајка.

У бајкама ништа није стварно
нека данас све буде нормално,
нека свако улицом се шета
са слободом овог света.

Марко Митровић V/1

БУДИ СЕ ПРОЛЕЋЕ

Буди се пролеће полако,
зелени ливаде, кити гране.
Радује му се живо биће свако
што ће Сунце обасјати наредне
дане.

Љубичице вире из траве,
птичице певају на зеленој грани.
Ласте стижу и гнезда праве.
Стижу нам сунчани дани.

Чаробна је слика пролећа
што у нама лепе осећаје буди.
Свуда мноштво боја, мириса и
цвећа
срећне су и биљке, животиње,
људи.

Буди се пролеће и ми са њим.
Поздрављамо зиму са букетом
белих рада,
што смо набрали на ливадама
зеленим
и у парковима нашег града.

Марина Грујић IV/1

Наше стране распеване

ВЕТАР

Ја сам ветар, дижем прах.
Зар вас децо није страх?
Сад сам дете као ви,
па ћарлијам којегди...

Сад сам вихор, момче холо,
играм коло наоколо.
Час вам цичим као гуја,
сад сам ветрић, сад олуја...

Затворите прозор, врата,
да вас ветар не замлата,
Ја сам ветар, дижем прах,
зар вас децо није страх?

Исидора Степановић 4/1

ДЕЧЈА РАДОСТ

Дете се радује
свему што добије.

Неко лутки, неко гугутки.
Неко торби, неко топлој чорби,
неко маци а неко куци.

Ја волим све од тога,
ал' највише се радујем
животу,
најлепшем дару од Бога.

Жељана Богдановић VII/2

ЦВЕТ

Увече је пупољак био,
сутрадан се из њега
цвет развио.

Црвена боја краси нови цвет,
а над њим пчела
прави свој лет.

Својом лепотом пркоси свима,
свако би хтео
да га има.

Ветар га ломи, сунце му прија
то је његова
чаролија.

Катарина Јовановић V/1

ПЕСМА О МАЈЦИ

К'о челик је чврста
кад се за нас бори,
а ситна к'о зрно,
кад се о њој збори.

Једна је мајка на целом свету,
једно је срце што јако куца,
зато је волим више од сунца.

О мајко, мајко, свако
ти се диви, још дуго,
дуго, са нама живи.

Где год да кренем
мајке се сетим и њену
топлу љубав осетим.

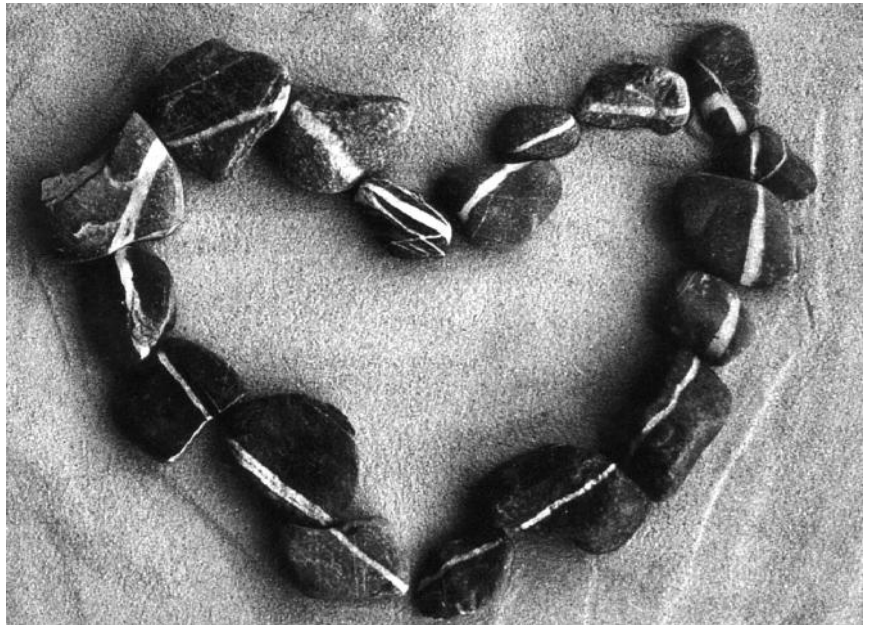
Утихој ноћи,
кад зора свиће,
мајци је дете
најдраже биће.

Петар Суботић IV/2

ПРОЛЕЋЕ

Ја се радујем пролећу
и процветалом цвећу.
Висибаби првој,
а и првој љубичици
и зеленим крошњама
у нашој шумици.
Нашим малим птицама
што долазе с' југа,
тад долази радост
а одлази туга.

Дијана Благојевић 3/3

ЉУБАВ ПРЕМА ШКОЛИ

Волим школу јер ту научим лепе ствари. Омиљени часови су ми математика и физичко. У школи имам пуно другара са којима се дружим сваког дана. Добијам углавном добре оцене а понекад се прикраде и нека лоша. Али, и то је за ђака.

Кад у школу кренем дан ми се улепша.
Када сам у школи срце ми се смекша.
Волим школу јер је најлепша.

Стефан Грујачић 3/2

О завршном испиту

Завршним испитом процењује се колико је ученик током осмогодишњег школовања овладао знањима и умењима из српског, односно матерњег језика, математике, историје, географије, биологије, физике и хемије. Завршни испит након завршеног осмог разреда, полажу сви ученици у основним школама у којима су завршили осми разред. Ученици полажу завршни испит писаним путем, решавањем тестова.

На завршном испиту у школској 2010/2011. години употребом тестова проверавало се знање ученика из предмета српски језик и математика по програму завршног испита за наведену школску годину.

Садржај завршног испита по програмима завршног испита за школску 2011/2012, 2012/2013. и 2013/2014. годину постепено се мења до школске 2013/2014. године, по обиму и структури, и то повећањем броја предмета који се полажу и повећањем броја непознатих испитних задатака у тестовима.

Ученици који ове школске године завршавају осми разред испит полажу из два предмета, и то српски језик и математика, а тестови ће имати 25% потпуно познатих задатака, претходно објављених у збирци задатака, 25% делимично познатих задатака насталих делимичном изменом задатака који су већ објављени у збирци задатака и 50% задатака чији садржаји и решења нису садржани у збирци.

Завршни испит за ученике који тај испит полажу након завршетка наставне 2012/2013. године састојаће се од два предмета, и то српски језик и математика, а тестови завршног испита имаће 25% делимично познатих задатака и 75% потпуно непознатих задатака.

Ученици који заврше осми разред у школској 2013/2014. години полажу завршни испит употребом теста из предмета српски језик, математика и употребом комбинованог теста из наставних предмета, и то: историје, географије, биологије, физике и хемије. Тестови завршног испита састављени су од непознатих задатака.

Тестови су конципирани тако да обухватају све нивое знања и све садржаје који су процењени као темељни и од суштинског значаја за наставак школовања.

Ученик по основу општег успеха и успеха на завршном испиту остварује укупно 100 бодова, и то највише 60 бодова по основу општег успеха, а по основу успеха на завршном испиту највише 40 бодова.

Ученици са сметњама у развоју и инвалидитетом полажу завршни испит у складу са њиховим моторичким и чулним могућностима, односно условима које захтева одређена врста инвалидитета. Прилагођавање завршног испита ученицима са сметњама у развоју врши се према индивидуалном образовном плану.

УПУТСТВА ЗА УЧЕНИКЕ

- На завршни испит морају да изађу сви ученици осмог разреда.

- На завршном испиту ученик може да оствари највише 20 поена из српског језика и 20 поена из математике.

- Завршни испит се полаже два дана – првог дана се полаже српски, односно матерњи језик, а другог математика.

- Ученик има обавезу да благовремено пре приступања завршном испиту провери са одељењским старешином тачност својих биографских података и података о успеху током школовања.

- Завршни испит се полаже у матичним основним школама.

- Ученици се распоређују у просторије у којима се полаже испит према унапред утврђеним списковима ученика који су истакнути на огласним таблама или другим видним местима на школи, тако да редни број ученика на збирном списку ученика одговара редном броју клупе у којој ће ученик седети.

- Испит траје 120 минута.

- На испит из матерњег језика ученик треба да понесе ђачку књижицу са овереном фотографијом и уписаним идентификационим бројем кандидата, графитну оловку, хемијску оловку и гумицу.

- На испит из математике ученик треба да понесе ђачку књижицу са овереном фотографијом и уписаним идентификационим бројем кандидата, графитну оловку, хемијску оловку, гумицу, лењир, тругао и шестар.

- Ученик решава тест према упутствима датим од стране дежурних наставника и према упутству за израду тестова штампаном на самом тесту.

- На завршном испиту није дозвољено коришћење мобилних телефона, дигитрона, бележака, папира, нити других материјала који не спадају у прописан прибор за испит.

- На испиту није дозвољен разговор међу ученицима.

- Ученик је дужан да на испиту поступа по упутствима дежурних наставника. У случају да ученик не поштује упутства дата од стране дежурног наставника, биће удаљен са испита.

- Када ученик заврши са израдом теста, треба да позове дежурног наставника подизањем руке и након предаје теста напусти простор тако да не ремети рад других ученика.

- Након објављивања прелиминарних резултата, ученик заједно са родитељем или старатељем има право увида у свој тест и право приговора школској испитној комисији уколико сматра да је оштећен.

(преузето из „Приручника за спровођење завршног испита“ – Министарство просвете и науке)

Педагог, Мирјана Поповић

О нашим резултатима у 2010/2011

У нашој школи одржана су такмичења из Српског језика, Математике, Историје, Географије, Биологије, Физике, Хемије, Информатике.

Наши ученици пласирали су се на општинска такмичења из Српског језика, Математике, Историје, Биологије, Хемије, Информатике.

Из Српског језика на општинском такмичењу учествовали су:

1. Јована Церовац ученица VII разреда освојила I место
2. Јелена Гајић ученица VIII разреда освојила I место
3. Ана Стојнић ученица V разреда III место
4. Павле Марјановић ученик VI разреда освојио је III место
5. Никола Павловић ученик VIII разреда освојио је II место

На окружном такмичењу Јована Церовац ученица седмог разреда освојила је III место и пласман на републичко такмичење.

На Градској смотри рецитатора, ученик осмог разреда Никола Жугић освојио је прво место и пласирао се на Регионалну смотру.

Из Математике на Општинском такмичењу учествовао је Александар Мумовић ученик четвртог разреда и освојио је II место

На Општинском такмичењу из Историје учествовао је Станко Марковић ученик шестог разреда и освојио II место.

На Општинском такмичењу из Биологије учествовали су:

1. Предраг Стошић ученик VIII разреда освојио II место
2. Јована Стошић ученица VII разреда III место
3. Ивана Рашевић ученица VII разреда III место
4. Катарина Матић ученица VII разреда III место
5. Александра Тодоровић ученица VII разреда III место

На општинском такмичењу из Хемије Јелена Гајић ученица осмог разреда освојила II место.

На окружном такмичењу Јелена Гајић је освојила II место и пласман на Републичко такмичење из хемије.

На општинском такмичењу из Информатике учествовали су:

1. Никола Павловић ученик VII разреда I место у II категорији
2. Зорана Церовац ученица V разреда освојила I место у I категорији.

На Окружно такмичење пласирали су се:

1. Никола Павловић и освојио I место
2. Зорана Церовац освојила је III место.

На Државном такмичењу из програмирања Никола Павловић освојио је друго место и

пласирао се на Олимпијаду где је освојио треће место.

На општинском такмичењу у стоном тенису ученица осмог разреда Ана Јелић освојила је прво место у појединачној конкуренцији за девојчице, а Грубачић Стефан и Ђорђе освојили су прва два места у конкуренцији за дечаке. Наша школа освојила је прво место у екипном такмичењу.

На окружном такмичењу Грубачић Стефан освојио је друго место, као и екипа школе.

На општинском кросу РТС-а друго место је освојио: Немања Јосиповић ученик трећег разреда, треће место: Драган Ђуричић ученик четвртог разреда и Моника Гајић ученица осмог разреда.

Наша школа учествовала је на многим литерарним и ликовним конкурсима; песме су објављиване у многим дечијим часописима. На конкурс „Крв живот значи“ у организацији Црвеног крста, ученица другог разреда Тамара Секулић освојила је прву награду за литерарни рад, а ученица осмог разреда Марија Полић трећу награду за ликовни рад. На литерарном конкурс „Песнички поздрав пролећу“ ученица шестог разреда Марија Марковић освојила је прву награду за песму „Суза“, Кристина Иванковић ученица другог разреда освојила је трећу награду за песму „Лептир и пчела“, а похвале Марина Грујић ученица трећег разреда за песму „Песма о пахуљици“, Марија Николић ученица трећег разреда за песму „Песма пролећу“, Сандра Новаковић ученица седмог разреда за песму „Јесен“, Милица Живановић ученица седмог разреда за песму „Ја сам се заљубила“.

На Данима дечије поезије и прозе у Драгинцу Попшогоровић Кристина ученица петог разреда добила је похвалу за песму „Тужна песма“.

На XIX конкурс Светосавље и наше доба у организацији Кола српских сестара на тему „Господ је светлост живота мога“ Никола Максимовић ученик седмог разреда добио је похвалу за поетски рад.

На квизу „Питалице за свезналице“ у организацији Лотел телевизије учествовали су ученици наше школе петог и шестог разреда у следећем саставу: пети (Гајић Лука, Церовац Зорана, Петровић Александар) и шести (Павле Марјановић, Станко Марковић и Ђорђе Павловић). Ученици шестог разреда пласирали су се у финале квиза и освојили треће место.

У оквиру школе успешно раде многе секције: литерарна, рецитаторска, биолошка, ликовна, стоно – тенисерска секција, фудбалска, одбојкашка, рукометашка и кошаркашка секција, које у великој мери доприносе великим успесима наших ученика и неговању њихових разноврсних талената. Овако добри резултати наших ученика заслуга су бројних наставника и њиховог заједничког труда и рада.

РЕПОРТАЖЕ

МОЈА ПРИЧА ИЗ ЕГИПТА

Моје путовање почело је 16. јуна 2011. године. Путовао сам у Египат са својим братом, његовим пријатељима и својим другом.

Путовали смо авионом и стигли смо после 3 и по сата занимљивог лета преко Македоније, Грчке и Средоземног мора. Мојој срећи није било краја када сам стигао у предивну земљу пустиње и мора. Док смо путовали у хотел, гледао сам предиван ситни песак и чаробно море.

Када је освануо дан изашли смо на врело и прозрано египатско сунце и осећао сам се чаробно на тлу те магичне Африке! Људи су били другачији, пуни енергије, увек су нешто чистили или поправљали у хотелу.

Ишао сам на неколико излета. Путовали смо бродом до чувених Рајских острва и у повратку ронили са рибицама између огромних корала. После неколико дана ишли смо у пустињу. Јахали смо камиле, магарца и возили се пустињским возилима.

Највише су ме задивиле звезде које сам посматрао телескопом, и које су биле јако велике и чаробне. Незгодних ситуација није било, сем што је каснио лет за Србију.

Надам се да ћу у Египат доћи и следеће године јер та је земља веома примамљива.

Иван Лекић VII/2

ЛЕПА ЦРНА ГОРА

На летњем распусту посетио сам Црногорско приморје са мамом, татом и сестром. Са нама су били и наши пријатељи.

Док смо путовали седео сам поред прозора и гледао прелепу природу Црне Горе. Планине су биле високе, камените, незаборавне. Посебно ми се свидело кад смо са планина силазили у приморске градове. Из те перспективе море ме је опчињавало.

Осим Будве посетио сам и друге градове: Бар, Котор, Тиват. У Бару, највећој приморској луци, видео сам пуно занимљивих бродова, почев од старих рибарских барки до савремених прекоокеанских бродова. Посетио сам и Музеј краља Николе. У Тивту је најлуксузнија марина на приморју. Имао сам прилику да видим велики број луксузних јахти, али највише ми се свидела јахта нашег познатог тенисера Новака Ђоковића. Уживао сам у слетању и полетању авиона на тиватском аеродрому. У Будви сам гледао представу "Коса" која се одиграла на фестивалу "Будва – град театар". Видео сам Бранислава и Сергеја Трифуновића, Гордана Кичића и друге. Посетио сам и концерт џез музике на коме је

наступао џезер Стјепко Гут и слушао музику која ме је очарала.

Док сам се шетао будванским старим градом, осећао сам дух старих времена. Град је опасан зидинама на којима се налазе отвори са којих се некада бранио град, а данас се са њих пружа леп поглед на море.

Све ми се свидело на овом летовању. Црна Гора је мала али лепа земља, а Јадранско море најлепше на свету.

Павле Марјановић 7/2

Нема лепшег задатка него што је: омогућити неком развитаку, помоћи човеку у његовој тежњи за успоном.

Тешко оном који мора неког другог (па ма ко тај био) да унизи, да би се он сам издигао, или боље речено: да би имао илузију да се издигао.

Иво Андрић

ПРИЧАМ ТИ ПРИЧУ ...

БАЈКА О ЗВЕРИ И ПРИНЦЕЗИ

У далекој земљи, на великим стрмим стенама, налазио се један, мрачни замак. Сваке ноћи су се чули гласни крици, а ватра би кратко бљеснула и нестала. Нико се није усуђивао прићи замку ни дању ни ноћу.

Чим би свануо нови дан, ужас би нестајао. Птице би цвркатале, ветрић би пиркао и доносио мирис цвећа. Девојке и младићи који су се купали на реци, од смеха нису чули кад им је пришао младић на белом коњу. Тужно их је посматрао и замишљао како би било лепо да је срећан као и они. У том моменту су га приметили и позвали га да им се придружи. Пошто је био занет свим лепотама, заборавио је на своју муку и придружио им се. Занети игром нису приметили да је већ почео падати мрак. Севнула је муња у правцу замка. Сви су погледали ка замку, а девојка која га је држала за руку осетила је неку чудну језу и хладноћу. Окренула се али младића нигде није било. Сви су отишли својим кућама, а девојка је размишљала где је могао нестати младић који јој се много допао. Нико га од тада није видео. Девојка је нон-стоп размишљала о њему. Она је била кћер богатог трговца племенитог срца. Често је одлазила на реку у нади да ће га поново срести. Једног дана се поново појавио на свом белом коњу. Била је срећна. Цео дан су се смејали и купали на реци. Како се вече ближило младић је постајао све нервознији. Рекао јој је да мора да крене. Видела је тугу у његовим очима. Молила га је да јој каже шта се дешава. Отворио јој је срце и

испричао своју тужну причу. Он је богати принц и живи у страшном замку који је некада лично на леп дворац са пуно цвећа. Када му је мајка умрла, отац се оженио злом маћехом и тада је кренуло све по злу. Маћеха је у ствари била зла вештица која је зачарала цео замак, а њега је претворила у страшну звер која бљује ватру. Чини може скинути само храбра девојка која буде могла волети звер као што је он. Један пољубац би био довољан да све чини нестану. Опростио се и нестао. Вођена љубављу решила је да крене у замак. Док је прилазила замку мислила је само на своју љубав. Када је отворила врата осетила је хладноћу свуда око себе, а пред њом је стајала страшна звер, која је одмах журнула ка њој. Погледала га је право у очи. Видела је топлину и љубав у исто време. Ухватио ју је својим страшним рукама и подигао је. Поред бола од стиска његових канџи успела је да га погледа право у очи. Својом топлином и љубављу као да га је мало разнежила и стисак је попустио. Тог момента иако је био страхан и гадан, пољубила га је. Истог трена јавила се чудна светлост која је обасјавала цео замак и поново је била у рукама лепог младића. Са свим чинима и мрачним силама нестала је и зла вештица.

Замак је поново био леп и топао са пуно цвећа. Птице су поново цвркатале на све стране. А она је била лепа принцеза са својим принцом ког је волела и поред свих ужаса које је доживела. Живели су дуго и срећно до краја живота.

Марко Митровић V/1

ПРИЧА О МОЈОЈ ПЛАВОЈ ЗВЕЗДИ

Свако своју звезду има, о њој пева и у ноћи спива. И моја звезда плава је, сакривена, и у мом срцу спава. Понекад је пустим да лети до бескраја и тајно о њој сањам.

Пронашао сам је у стоном тенису и малој лоптици која весело скакуће преко зелене површине стонотениског стола. Она дотакне меки кожни део мог рекета и одскочи преко мрежице у поље мог противника.

Лепоту стоног тениса сам упознао у четвртом разреду, а највише сам се обрадовао када је отворен стонотениски клуб који води тренер Снежана Тошић. Ми је зовемо тренерка, а она нам стално смишља начине да у нама пробуди такмичарски дух и вољу да успемо. Организује нам такмичења и награђује нас дипломама и медаљама.

Пред такмичење замишљао сам и лоптицу која увек завршава на противниковој половини стола, а противник не успева да је прецизно врати.

Замишљао сам како водим са десет поена разлике и већ сам на прагу победе.

Радостан сам, још један поен и победа је моја. Опустен сам, а мој противник то користи и долази до изјадначења.

У јулу сам био близу моје плаве звезде. Замало сам је дохватио јер сам био трећи у Србији. Често анализирам тај меч и увек замишљао правилне бекхенде и форхенде које изводим. Чини ми се као да стварно чујем публику која узвикује моје име.

Некад се толико занесем у маштању да учествујем на међународном такмичењу. Предствљавам Србију и дижем три прста јер свирају химну у моју част.

Још увек нисам чврсто ухватио моју звезду, а ухватићу је кад буде сијала око мог врата као златна медаља.

Бобан Тешић VII/2

НАШИ БУДУЋИ

Анђелина Вујић - VII/1

Милутин Митровић - VI/1

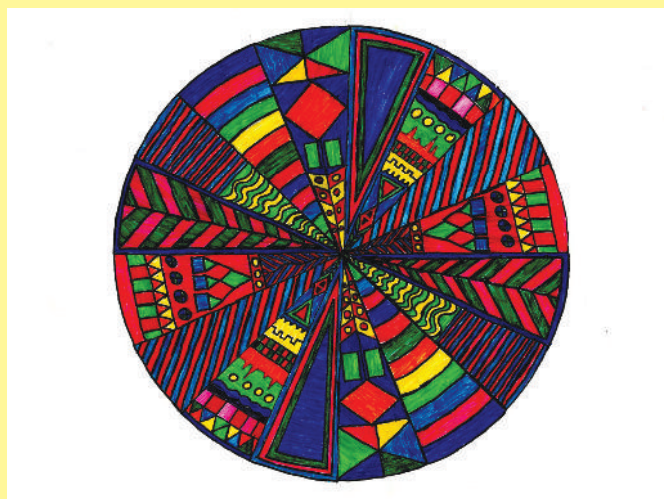
Милица Ђукановић - V/2

Лидија Церовац - V/2

Сандра Нинић - VIII/2

Александар Јосиповић - VII/1

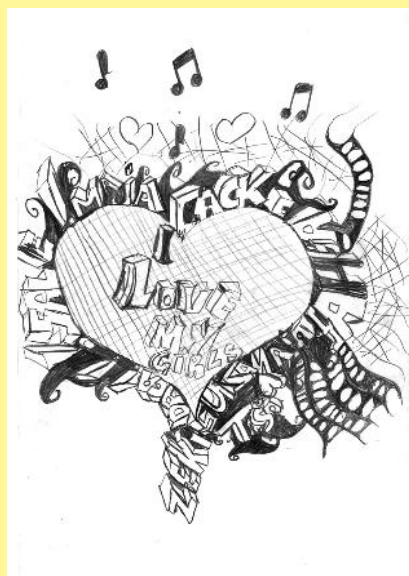
ЋИ СЛИКАРИ

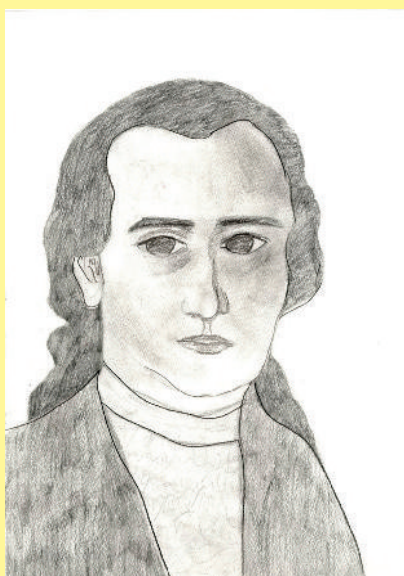
Милица Нешковић - VII/1

Милица Нешковић - VII/1

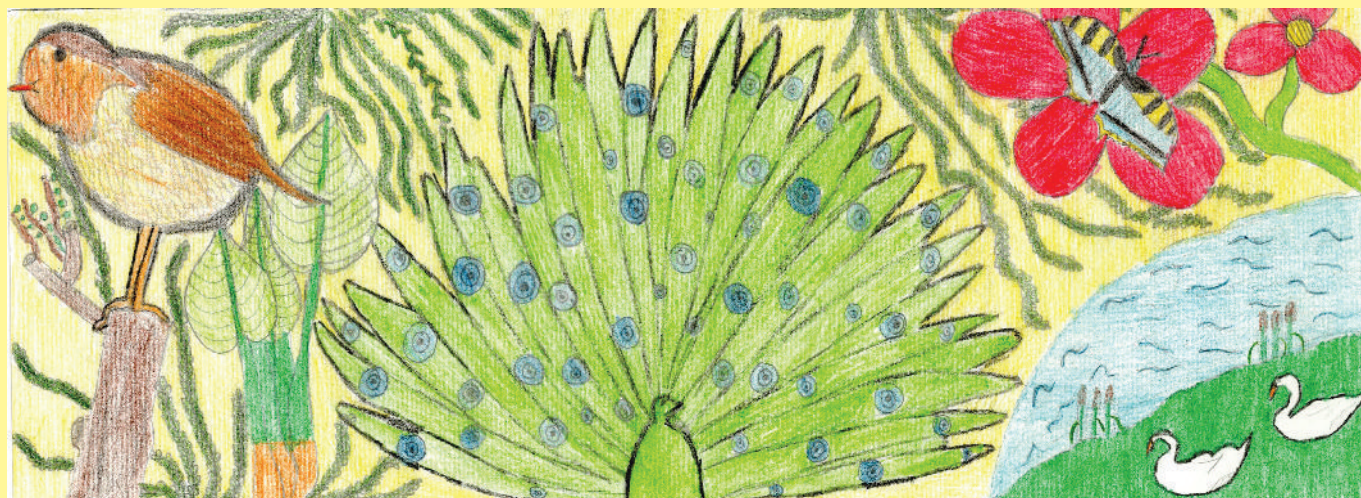
Александра Зебић - VII/2

Ивана Секулић - VII/1

Александра Зебић - VII/2

Марица Благојевић - VII/3

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

*„Деце има разне
Ал’ свако дете је личност
Разлике нису казне
У разликама је наша сличност.”
Љубивоје Ршумовић*

Овим стиховима Љубивоја Ршумовића започела је Дечија недеља која је трајала од 3. до 9. октобра.

И ове године одржане су различите активности посвећене деци у оквиру Дечје недеље. Деца наше школе учествовала су на продајној изложби дечијих радова и на максембалу.

За продајну изложбу смо се данима спремали и правили разне интересантне предмете које смо продавали пролазницима. Имали смо на шеталишту штанд са логом наше школе и први пут смо били мали продавци. Људи су застајали, разгледали наше рукотворине, куповали их, а ми деца смо их весело услуживали. Штанд се шаренио од наруквица, огрлица, кутијица за оловке, луткица и разних других предмета које може само дечија машта да смисли. Било је веома интересантно, а сакупљени новац смо предали у добротворне сврхе. То је прави начина да деца помогну деци.

Два дана касније смо сви у школу дошли маскирани и нестрпљиво чекали да кренемо на маскембал. У разговору и пешачењу време нам је брзо прошло и стигли смо до шеталишта и нашли се у шаренилу маскираних вршњака из других школа. Сви костими су били интересантни, пролазници су се одушевљавали нашим идејама и фотографисали нас. Било је ту маске каубоја, принцеза, Бетмена, Супермена, мажореткиња, оџачара, лекара, чувара природе и безброј других стварних и нестварних ликова чије маске су деца имала и својом маштовитошћу улепшавала овај прави дечији дан. Гледали смо једни друге и уживали у шаренилу наших костима. На све стране чула се дечија граја, певале су се песме и било је право задовољство бити дете и део тог незаборавног догађаја. Моји вршњаци су преко разгласа рецитовали а најинтересантнији су били прваци који су се све време смешкали и радознало посматрали. Добили смо разнобојне креде за цртање по бетону. Дечаци су већином цртали јунаке из цртаних филмова и украшавали своје иницијале а девојчице су цртале разне цветиће и бојили их јарким бојама.

Време нам је пролетело и вратили смо се кући сабирајући утиске са овог лепог догађаја за који су деца дала свој допринос.

ВЕРОНАУКА

МОЛИТВА

Молитва је разговор наше душе са Богом. Богу се треба молити скрушено и искрено. Такву молитву Бог слуша и прима. Да би показао каква треба да је молитва, Господ Исус Христ је испричао ову причу:

“Два човека уђоше у храм да се моле Богу. Један фарисеј а други цариник. Фарисеј се овако мољаше: Хвала Ти Боже, што нисам грешник као остали људи, неправедници, разбојници и прељубочинци, или као овај цариник овде. А цариник, који је стајао у дну цркве, није смео подићи очију својих небу, него се само ударао у прса своја говорећи: Боже, милостив буди мени грешноме!

Кажем вам, рече Господ да цариник отиде оправдан кући својој, а не горди фарисеј. Јер

сваки који себе узвисије понизиће се, а који себе понизије узвисиће се!

Као пример како да се молимо Господ нам је оставио молитву Господњу Оче Наш, коју свако дете треба да научи напамет.

ГРАЂАНСКО ВАСПИТАЊЕ

ВРСТЕ И НАЧИНИ КОМУНИКАЦИЈЕ СА ЉУДИМА

У МАЛОЈ ГРУПИ можемо причати о свему, али од састава групе зависи које ће теме бити присутне. У малој групи се осећамо довољно сигурно да се поверавамо једни другима, износимо тајне, жалимо се али и говоримо о проблемима. Мале групе могу бити идеалне за изласке, путовања и седељке....

У ВЕЋОЈ ГРУПИ се обично не прича о веома личним стварима, сем ако се људи добро не познају. У великим групама људи се обично добро забављају; згодне су за дочеке, рођендане, славља и у таквим групама се лепо пева, игра и проводи. Међутим велика је грешка “држати слово” у великој групи и предуго причати, јер људе краће држи пажња и онда такви покушаји често могу да пропадну. Теме које преовлађују су мање озбиљне природе.

КАКО РАЗБИТИ ЛЕД С НЕПОЗНАТИМА

Неко се брже а неко спорије уклапа, али свакоме је потребно да “преломи” ту прву непријатност. Ево неколико предлога “разбијача леда” које можете да користите:

- нашали се на свој рачун, то ће опустити и тебе и друге;
- коментариши актуелан догађај (то ће повући и друге да коментаришу);
- реци како се осећаш у новим ситуацијама – многи ће моћи да се идентификују с тобом;
- почни да се упознајеш с непознатима, пружи им руку и представи се;
- ако је у питању журка / рођендан, пуштај музику или тражи да ти пусте неку песму, то је добар начин да се започне комуникација;

У људској заједници у којој уметност не заузима своје место и не врши свој утицај – мора да нешто није у реду. Врло је вероватно да у таквом друштву живот и у осталим гранама заостаје или напредује у погрешном правцу.

Ако хоћеш да знаш каква је нека држава и њена управа, и каква им је будућност, гледај само да сазнаш колико у тој земљи има честитих и невиних људи по затворима, а колико зликоваца и преступника на слободи. То ће ти најбоље казати.

Што не боли то није живот, што не пролази то није срећа.

Иво Андрић

ЕКОЛОШКА СЕКЦИЈА

Разгледница:

СПЕЦИЈАЛНИ РЕЗЕРВАТ “ЗАСАВИЦА”

Специјални резерват ЗАСАВИЦА је једно од заштићених природних подручја у Војводини. Налази се надомак Сремске и Мачванске Митровице. Због своје добре очуваности и приступачности пружа одличне услове за еко-туризам. Данас је у Засавици присутно око 180 врста птица, од чега се њих око 90 овде гнезди, 17 врста водоземаца. 2004. године из Немачке је донешен и пуштен пар даброва, који су се данас размножили и имамо читаве породице. Резерват се може обићи и бродићем који је увек спреман за госте. Домаћини ће вас ту понудити да пробате месне прерађевине од свиње мангулице, које ту гаје од 1998.год. У новије време почели су да гаје магарце и да прерађују магареће млеко правећи разне креме и друга козметичка средства. Ови производи су јако скупи јер је магареће млеко на цени.

Птице које су тамо настањене: патка глувара, велика странадица, црноглава траварка, белка, препелица, пољска и ђубаста шева, чапља и др. Овде се гнезди орао крсташ, белорепан, чапља кашикара, мрка чапља, ражањ и др.

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ЖИВОТИЊСКОГ СВЕТА

Неустрашива мачка пребила два алигатора

Да се неке мачке, упркос својој величини, не боје ничега, доказала је маца из Луизиане(Јужна Америка).Наиме, неустрашива мачка која живи на фарми близу мочваре, ударцем шапа успела је да савлада два алигатора, који су силом хтели да изађу на обалу.

Храбра мачка прво је напала једног алигатора који се вратио у мутну воду, а затим и другог који је заједно са њим покушао да савлада мачку. Ипак, снажни алигатори нису имали никакве шансе против ње, већ их је без имало муке послала тамо где им је место, па је наставила да се мази са својим власницима, као да се ништа није догодило.

Тешко оном који мора неког другог (па ма ко тај био) да унизи, да би се он сам издигао, или боље речено: да би имао илузију да се издигао.

Иво Андрић

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

Нилски коњи спавају стојећи у води јер су тако безбеднији.Жирафе спавају стојећи. Ако им се укаже прилика наслоне главу на грану. Рекордер у спавању је слепи миш 19 сати и лењивац 20 сати. Најмање спава ровчица мање од сата.Жирафа спава 4 сата .

Рак самотњак је становник свих светских мора.Одрасли рак самотњак цео живот проведе у напуштеним кућицама других морских животиња али и разних боца, конзерви.Своју кућицу често дели са једном врстом морске сасе. Она му пружа одређену заштиту пред његовим најљућим непријатељима, хоботницама и сипама. Они су сваштоједи, појешће све па чак и остатке што су оставиле друге животиње.

Слон може да се креће брзином већом од човека. Може одједном да попије око 136 л воде.

Младунче кита кад се роди дуго је 7 м, а тешко између 2 и 3 тоне.Дневно попије 600 л млека.

Коале никад не пију воду већ течност добијају из листа еукалиптуса. Бебе коале су тешке као зрно пасуља.

ЕКОЛОШКА СЕКЦИЈА - Занимљиве животиње

КАМЕЛЕОН

Камелеон живи у шумама дуж обале северне Африке све до средњег истока и до обале јужне Шпаније. Мирује непомично на гранама дрвећа и грмља и чека инсекте и паукове који ништа не слуте. Због невероватне особине коју поседују, камелеони се издвајају из класе гмизаваца.

Камелеон се сакрива мењањем боје и мајстор је за маскирање. Боју мења тако што се прилагођава окружењу у коме се налази и тешко се открива.

Способност промене боје није једина способност камелеона. Очи камелеона могу да се концентришу на неки циљ као што то раде људи. Наравно, може да их помера независно и истовремено добија две различите слике. Језик му је дугачак око 30 центиметара и има задебљан лепљив завршетак. Исто толико дуг му је и реп и користи га за хватање и балансирање по дрвећу.

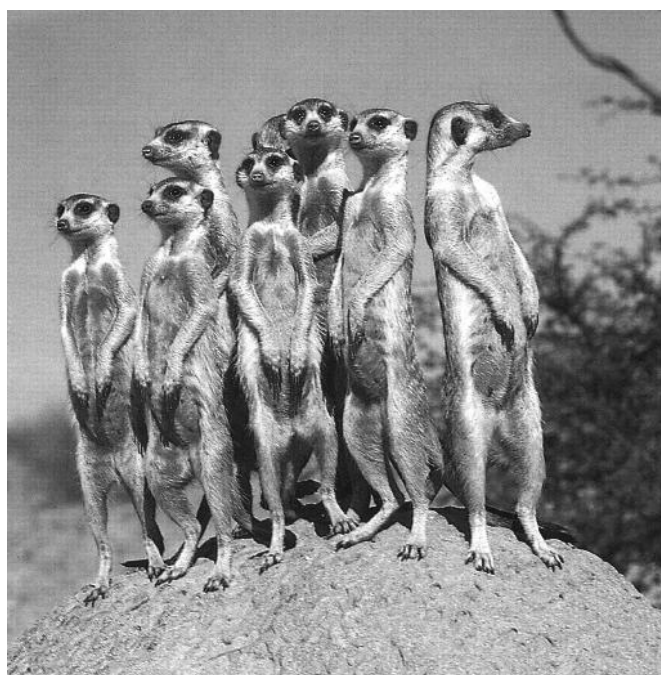
МОРСКИ КОЊИЦ

Морски коњици су симпатични становници топлих мора. У води такорећи лебде уз помоћ лећног пераја, којим одржавају усправан положај. Постоји 35 врста коњица од патуљастог величине 2,5 цм, до 25цм великог малајског коњица. Они живе на дну мора и да их морске струје не би однеле, својим дугим репом обавијају се око околног растиња и тако усидрени чекају свој дневни оброк планктона. Занимљиво је да женка полаже јајашца у кесицу на трбуху мужјака. За разлику од других животиња, посебну хранљиву течност за ембрионе производи мужјак. На крају периода sazревања, мужјак пушта младе коњиће да слободно пливају. Морски коњиц има врло мало непријатеља, јер има превише кошчица и скоро је несварљив.

МЕРКАТИ

Меркат или земљано куче живи у социјалној групи са јасном расподелом задатака. Код ових животиња важан је заједнички рад и сарадња на неопходним пословима, како би могли да преживе у пустињи Калахари. Иако личе на полумајмуне, ракуне, он је у ствари врста мунгоса који достиже величину кунића. Познат је као пустињски чувар који друге припаднике исте врсте упозорава на опасност., а истовремено је и ловац. Живе у пустињама. Кад се смрачи крију се у подземним јазбинама које повезује бројним рововима. Меркати су најдруштвеније животиње на свету. Бране се од непријатеља тако што се сви стисну један до другог и најезе се. Истовремено покушавају да имитацијом нападачких покрета отерају непријатеља. Често се савијају у клупче и почињу дивље да копају како би створили облак прашине који би требао да заслепи предатора. Меркат преживљава уједе шкорпије или уједе змија, иако би њихов отров могао да убије човека.

Додатна настава из историје

Хроника

ЕПСКА ТРАГЕДИЈА МАКРЕНЕ СПАСОЈЕВИЋ

Исплела је чарапе и отишла чак до албанских гудура да их да сину јединцу. Наишла је на краља Петра, њему их дала да се угреје, уз молбу да их преда њеном војнику. Остаће забележено да је краљ Петар једини владар који је подигао споменик обичној жени из села Словац и њеном сину Маринку.

Ауправосетодогодило Макрени Спасојевић, самохраној мајци из села Словац код Лајковца, којој су чланови Друштва српских домаћина недавно обновили хумку и поставили спомен – обележје, премда је од њене смрти прошло пуних деведесет година.

Вероватно би се, да може, чудила и сама Макрена и питала чиме је то заслужила. Уистину, Макрена је трагични симбол једне несрећне жене и мајке, главна хероина епске трагедије која би и данас, вероватно, умела да сломи родитељско срце.

А све је почело почетком пролећа ратне 1915. године. Док су зараћене стране лизале ране, људи су на пољима журили да зесеју усеве и прикупе летину. Знали су да предах неће потрајати, да се аустријска и швапска солдатека, после тешких пораза на Церу и Колубари, сваки час могу усправити. Макрена Спасојевић о томе није размишљала. Откако зна за себе бавила се њивом, шталом, кућом и окућницом. Све друго је било изван њеног света. Живела је на селу и од села. Откако је остала удовица мислила је о томе да снају доведе и унуке на пут изведе. Тако је мајка сневала, али тако није било.

Већ у августу, ратни вихор поново је захватио Србију. Аустријанци и Швабе су ударили спреда, а Бугари с леђа. Ратна стихија понела је и Макреноног Маринка, јединога сина, иако ни праг пунолетства није видео.

Кренуо је син за војском, а мајка за сином. Вунене чарапе је исплела, пртenu кошуљу понела. Тек пред Албанијом на очајнички корак се одлучила. Замолиће лично краља да чарапе понесе и свом војнику преда. Јер, забога, ко ће знати где је војник, ако не зна његов краљ.

Дуго је стајала пред Везировим мостом прако Црног Дрима, загледајући сваког војника који ја на њега закорачио. Тамо је била и када је на мост са својом скромном пратњом ступио краљ Петар. Пришла му је и пружио чарапе.

- Узми ово господару, и навуци преко чизама, тако ћеш лакше прећи преко моста – рекла је Макрена док су војници слушали, а њене речи много касније Богосав Марјановић пренео на папир. – Кад прећеш мост, теби оне неће требати, господару. Скини их и потражи

мога сина Маринка Спасојевића, из ваљевског села Словац, твога војника, у Ужичкој је војсци. Тако се, рекли су ми, зове његова јединица. Ако ико мог Маринка, може наћи, можеш само ти, господару, и нека ти је то пред богом највећи аманет.-

Пољубила му је руку, окренула се и кренула назад пут Словац. Краљ Петар се на свом мукотрпном путу кроз албанске гудуре, поред свих других брига и недаћа стално распитивао за војника Маринка Спасојевића, али од њега није било ни трага ни гласа. Све док судбина и пуки случај нису умешали своје прсте.

Макрена се вратила у Словац. Свакодневно су пристизале црне вести са ратишта, свакодневно се по нека кућа облачила у црно рухо, а лелек и кукњава су будили село. У томе је предњачила Макрена. Запазио ју је један војник, тешко рањени, кога је подсетила на његову мајку. На самрти је заветовао своје другове да га испрати баш она. Позвали су је када је умро, јер му је то била последња жеља. Сетила се свог Маринка, свог јединца, за ким нико неће закукати. И кукала је Макрена како како већ само мајка може да заплаче. Нарицала је на гробу, оплакујући свог сина о коме ништа није знала. Кукала и пресвисла. Остала је без гласа и пала у гроб. Кад су је извадили, била је мртва.

Макрена није дочекала вести о свом сину. А оне нису биле нимало веселе. У потрази за изгубљеним војником краљ Петар је застао. Крај пута, стрме козје стазе, пажњу му је привукла група мртвих, смрзнутих војника. Њих петорица седели су око ватре која је догоревала, укоченог лица, смрзнутог погледа. Као да је нешто наслутио, краљ је наредио пратиоцима да их претресу и пронађу војне буквице. У једној од њих писало је: "Маринко Спасојевић, село Словац, срез Ваљевски, војска Ужичка..."

Краљ Петар није имао храбрости да црни глас пошаље у отаџбину. Ћутао је, али несрећну жену није заборавио. И даље је чувао вунене чарапе. По повратку у земљу, краљ је послао државног саветника Илију Ђукановића у Словац. Ђукановић је отишао али мајку живу није затекао. Кад је сазнао за вест, пружио је Ђукановићу свежањ новчаница и замолио да поново оде у Словац и на Макренином гробу подигне споменик.

У својој књизи "Чарапе краља Петра" Милован Витезовић је записао да се тог врелог летњег дана, 16. августа 1921. године, у Павловића вили на Топчидерском брду око самртне постеље краљеве окупио бројан лекарски конзилијум. Но, помоћи више није било. Болничар који је пришао кревету да га поправи изненадио се када је под јастуком нашао сељачке дебеле чарапе.

- Обуј ми их, да угрејем ноге. – једва чујно је изговорио умирући владар и заувек склопио очи.

МАТЕМАТИКА

Како боље разумети математику...

Лакше је научити математику него радити без ње.

Чиста математика је, поезија идеје логике.
А.Ајнштајн

Бројеви владају свемиром.
Питегорејци

Математика пружа егзактним наукама темељну меру сигурности
која се без математике не би могла постићи.
А.Ајнштајн

Ко разуме геометрију поседује разумевање света.
Галилео Галилеј

Математика, кад је човек добро схвати, садржи не само истину већ и најлепшу лепоту.
Бертранд Расел

Нека нико не уђе ко не зна геометрију.
Натпис изнад Платонових врата

Занемаривање математике штети сваком знању.
Френсис Бекон

Људи граде превише зидова а премало мостова.
Исак Њутн

Онај ко никад није погрешно, никад није покушао направити нешто ново.
Алберт Ајнштајн

Приредио: Раденко Деспих,
наст. математике

МАТЕМАТИЧКЕ МОЗГАЛИЦЕ

ВЕСЕЛИ КАЛЕНДАР

100 ДОБИЈА

Ђорђе је рекао Нади и Душку:

- Изаберите било која три датума која се налазе један уз други у седмици и календару. Дајте ми њихов збир и ја ћу вам дати датуме.

Нада је изабрала 14, 15, 16 и рекла Ђорђу да је збир 45. После неколико секунди Ђорђе је рекао:

- Датуми су 14, 15 и 16.

Можете ли да откријете Ђорђев трик?

Употребите дате бројеве и било коју од рачунских операција: сабирање, одузимање, множење и дељење да бисте добили збир од 100. Користите и заграде. Не можете да мењате редослед бројева нити да их користите више одједном!

1 2 3 4 5 6 7 8 9

$$100 = 6 + 9 - 7 - 8 + (5 \times 4) + 2 + 3$$

$$100 = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 9 + 8 + (8 \times 9)$$

РЕШЕЊЕ 2. МОЗГАЛИЦЕ:

а датуми су 14, 15, 16.

2. и 3. Ако имате збир од 45, средњи датум је 45:3, или 15,

имате збир 6 средња и четири датума је 6:3, или 2, и датуми су 1,

збир је три пута већи од средњег броја три датума. Ако

РЕШЕЊЕ 1. МОЗГАЛИЦЕ:

Најштетнији су и најодвратнији, а у исто време и највише за жаљење, они људи који не умеју и не могу да живе друкчије до лажући и варајући, јер су им лаж и варање сав алат и једини занат.

Иво Андрић

Лепо нам је било на екскурзији

Много нас једва је чекало овај лепо дан. Три осма и три седма разреда рано ујутру су кренула на екскурзију.

Најпре нас је радосно дочекао Нови Сад. Потом смо кренули у други град. Пред нама се указивала огромна равница. Поздрављала нас је неколико сати. А онда Сомбор! И ми у његовом загрљају. То је прелеп град. Били смо одушевљени. Дрвеће, цвеће, старе зграде говориле су лепо о њему. У њему смо, радосни, с пуно шале и смеха одседели прву екскурзијску ноћ. Чинило се да није прошло ни сат времена а већ је било јутро. Ваљда време тако брзо пролази кад је забавно.

После спавања, сан нас је ухватио у аутобусу. Разбудили смо се тек у Суботици. Палићки зоолошки врт и Палићко језеро избрисали су трагове несна. Лепо језеро и шетња поред њега остали су нам у дивном сећању.

После Суботице чекала нас је Зобнатица, највећи хиподром у Србији. Прича о коњу Казанови урезала нам се у сећање. Кад је аутобус дошао по нас, поседали смо у њега и схватили да се наша најлепша екскурзија приводи крају. Били смо помало тужни због тога, а истовремено и срећни јер је све прошло и боље него што смо замишљали.

Сигурна сам у то да ће шест одељења ОШ ”Доситеј Обрадовић” у Клупцима, заувек памтити два дана проведена у радосном дружењу и новим сазнањима испуњени значајем и лепотом и да ће једног дана, кад се сви окупе заједно, препричавати све лепе тренутке које су заједно проживели на овој лепој, успешно изведеној екскурзији.

Јевтић Јована VIII/1

ДАН ЗА СЕЋАЊЕ

Напокон је дошао дугоочекивани трећи јунски дан када смо кренули на екскурзију.

Док смо чекали аутобус били смо веома нервозни јер је каснио петнаест минута. Главна тема наших разговора била је где ће ко да седи. Када је аутобус напокон дошао, испред аутобуских врата створила се гужва. Сви су заузели места која су желели и аутобус је кренуо. У току вожње смо певали, причали, чуло се шушкање кеса јер су сви нешто грицкали.

У пријатној вожњи и атмосфери стигли смо на Фрушку Гору и посетили манастир Хопово. Испред манастира је било фотографисање како би сачували успомене на ово лепо место. Зидови манастира били су украшени јако лепим фрескама али је један део зида био бео. Тамо нас је дочекао свештеник који нам је причао како су зидови постали бели. Партизани су у Другом светском рату минирали капелу и срушили први део цркве. У Хопову су се налазиле мошти Светог Великогученика Теодора. Нисмо успели да видимо мошти јер су свештеници затворили сандук десет минута пре нашег доласка. После предања отишли смо да купимо бројанице. Када су сви купили шта су хтели кренули смо ка аутобусу.

У путу до куће Јована Јовановића Змаја плашили смо се да нам трактори не препрече пут, јер су тога дана пољопривредници штрајковали. Имали смо среће јер су нас пустили да прођемо. Уз сву захвалност махали смо им.

По уласку у кућу Чика Јове Змаја, једна жена нам је причала о његовом животу. Та кућа у

Сремској Каменици је њему била летњиковац. У њој се опуштао и ту је провео последње дане. У његовом летњиковцу постојале су три зграде. У једној од њих била су његова дела, у другој су се налазили кауч и фотеље где је он стварао своја дела, а у трећој су биле његове личне ствари: докторски прибор, гусле, портрети чланова његове породице.

По изласку из музеја упутили смо се у Сремске Карловце где се налазила гимназија. Преко пута је била црква. После Сремских Карловаца пут смо наставили ка Петроварадинској тврђави. Док смо се пењали наилазили смо на разне тезге са играчкама. Маријана и Љиља Јевтић су се задржале код тезги и нису виделе којим смо путем отишли. Тек на пола пута смо видели да их нема. Тражили смо их али тек после пола сата смо их нашли. Наставили смо пут до музеја. Испред врата музеја чекао нас је кустос који нам је причао о Петроварадинској тврђави. На једном од зидова налазила се карта испред које је приповедач показивао где се ми налазимо. Испред карте је било камење из прошлости. После предавања кренули смо у разгледање. Видели смо велики брод којима су људи из прошлости пловили Дунавом. Брод је био дугачак око 20 метара. Сем брода видели смо разне археолошке ископине, оружје и одело.

Дестинација којој смо се највише радовали је Спенс. Ту смо провели 45 минута. Највише смо се задржали на игрицама. Сви су купили шта су хтели и потрошили скоро све паре. Одатле, пола нас је отишло на Дунавски парк Кеј а друга половина се упутила ка Мек Доналдсу. Неки од нас тамо су јели, а неки у аутобусу јер смо журили.

По повратку у Лозницу била је организована свадба. Младенци су били Марија и Урош. Урош

је поклонио Марији срце на коме пише "Најбољој девојци", а она га је за узврат пољубила. Венчао их је Филип Којић. После церемоније смо се веселили, а они су се мало љутили на нас. Касније су нам опростили. Било је то све симпатично. У току паузе смо се прскали. Сви смо били мокри. Пресвукли смо се и вратили у аутобус. Остатак пута смо провели уз песму.

Када смо дошли испред школе нико од родитеља нас није чекао. Сачекали смо да сви изађу и отишли смо кућама.

Ову екскурзију ћемо памтити по веома добром дружењу.

Катић Катарина VI/2
Зорана Церовац VI/2

Рекли су о... ЉУБАВИ

Андреа Јовановић 5/3: Љубав је кад се двоје воле и кад се држе за руке.

Александар Јовановић 8/2: Љубав је кад су две особе заљубљене једна у другу.

Чедомир Конић 7/1: Љубав је кад осетиш да си заљубљен.

Љиљана Јевтић 6/1: Кад неко каже да те воли тад поцрвениш.

Сузана Павловић 7/2: Љубав је нешто најлепше. Љубав је свуда око нас.

Драгана Милосављевић 6/1: Љубав је нешто што те греје и кад је напољу хладно.

Драгана Ђаковић 6/1: То је дивно осећање. Јављају се лептирићи у стомаку кад прођеш поред вољене особе.

Татјана Рашевић 7/2: Љубав је за мене нешто најлепше што може да се деси човеку. Од љубави

и срце може бити рањено! Она не мора бити само између двоје који се воле, може бити и другарска, породична...

Љубав не зна и не познаје године, ако је права и искрена!

Александра Зебић 7/2: Љубав је кад особа коју волиш ти узвраћа. Љубав не зна за године и превазилази све препреке.

Игор Илић 4/4: То је кад нешто постоји између две особе. Кад имам симпатију ја се узбудим и срце ми јако куца.

Далибор Деспотовић 3/3: Љубав је између мужа и жене. Љубав је кад имаш симпатију.

Никола Бојић 3/3: Љубав је осећање између момка и девојке. Кад је он види њему се срце цепа.

Растко Купусовић 2/3: Кад волиш неку играчку, кад се заљубиш и неког волиш.

Драгиша Весић 2/3: Кад неко неког види, онда му порасте срце.

Мали, велики људи ... рекли су ђаци прваци...

Питали смо ученике I/1
Шта је за вас срећа?

Михаило: За мене је срећа кад добијем играчку!

Данило: Срећа је кад научим да читам и пишем, кад сам добар ђак!

Милан: За мене је срећа кад тата дође из иностранства са посла!

Милош: Ја сам срећан кад кренем у школу.

Срђан: Срећан сам кад играм тенис са другарима!

Кристина, Анђела, Ивана: Ми смо срећне кад правимо рођенданске журке.

Питали смо ученике I/2
Шта је то култура?

Дарко: Култура је кад се не причају ружне речи...кад се похвали мамино јело.

Катарина Милосављевић: Културан си кад не псујеш, кад се не ругаш и кад се понашаш лепо.

Катарина Марковић: Култура је кад одеш у госте и понашате се лепо за столом, треба да се једе затворених уста..

Шта вам се у школи свиђа?

Лидија: ... да се учи, чита и пише ...

Санела и Бренд: ... што ћемо нешто да научимо и да се играмо са другима ...

Никола: Мени се свиђа библиотека јер има пуно књига.

Питали смо ученике I/3
Шта је за вас другарство?

Никола Јеринић: Другарство је кад неко неком помаже...

Тијана: Другарство је кад се неко воли и кад се дружи сваки дан.

Тамара: Другови деле ужину.

Филип Дивнић: Другови не смеју да се туку и да причају ружне речи.

Питали смо ученике I/4
Шта је за вас срећа?

Ненад: Кад ти неко да нешто и осмех.

Александар: Када сам насмејан.

Марија: Срећа је кад неко дође и кад буде неком рођендан.

Мина: Кад си здрав и насмејан.

Милица: Срећа је кад имам друштво, кад се играм.

Шта је то култура?

Александар: Култура је када распремамо собу, када слушамо родитеље и урадимо шта нам кажу.

Ненад: Културни смо када неког слушамо, када смо паметни.

Мина Јанковић: Када неко пева и свира.

Анђела Конић: Култура је када је неко расположен.

АХ, ТА ЉУБАВ

ЉУБАВ

Ти се питаш: Шта је? Ко је?
Казаћемо, осећање то је!
Топло, нежно, дивно,
баш у свему позитивно.
И нека се ово дода
иако је женског рода
зна да буде јака.
Нарочито кад се воли
драги дека, драга бака,
добра мама, добар тата,
мила сека, мио бата,
прва другарица, први друг
тако редом све у круг.
Тај осећај нежан, убав
носи име љубав.

Исидора Степановић 4/1

КЛИНКА МАЛА

Због тебе нисам многе ноћи спавала
и твоје сам име писала
на корицама својих свезака.
Можда ћу заборавити да сам
једне јесени лутала улицама града
и желела да те сретнем
тада изненада.
Можда ћу заборавити како сам маштала
и сањала у ноћима дугим
о мојој љубави и била срећна.
Ја сам те волела,
узалуд те звала
глас ми је дрхтао.
Била сам за тебе клинка мала.

Марија Марковић 7/2

Мали љубавни савети:

Како препознати заљубљеност?

Постоје различити показатељи на које се можемо ослонити и препознати да смо заљубљени. Код неких од нас се то лакше примети појавом сталног размишљања о једној особи, шета нам по мислима посебно увече пред спавање. Промене у понашању су присутне: расејаност, збуњеност пред том особом, одсутност, промене расположења, веселост без разлога. Физичке промене су: "лептирићи" у стомаку, лупање срца, знојење дланова или малаксалост. У животу заљубљеног настаје један мали хаос који прети да поремети дотадашње навике. Док смо заљубљени увеличавамо ту особу, а разум губи трку са емоцијама. Када почнемо да волимо и недостатке вољене особе, кад имамо стрпљења и разумевања за туђе мане и недостатке тада заљубљеност прелази у љубав.

ЉУБАВНА ПЕСМА

Има једна фина,
зове се Кристина.

Има плаве очи.
За љубав њену
с'моста ћу да скочим.

Ал'има другог,
због тога ми је криво,
али кад сам крај ње
осећам се фино.

Вељко Лазих 4/1

ПРВА ЉУБАВ ЗАБОРАВА НЕМА

Још сам била у основној школи
када спазих два зелена ока.
Он ми рече да ме средње воли
а ја њему да је страшна стока.

То су биле наше речи лажне
изражене због љубави снажне.

Отиш'о је чак у друго место
а ја сам му написала писмо,
писао је и он мени често
али више видели се нисмо.

Поздрављам га са речима двома
Прва љубав заборавна нема.

Татјана Рашевић VII/2

ЉУБАВ НА ПРВИ ПОГЛЕД

У љубав на први поглед
не верују сви,
а ја знам да постоји
јер то си ти.

Коса ти је плава
а још лепше очи.
Откад се заљубих
бесане ми ноћи.

Насмешиш се тако лепо,
обасјаш ме тим очима.
Шеташ ми по мислима
данима и ноћима.

Размишљам о љубави
на први поглед.
Погледај ме још једном
да се истопим као лед.

Јасмина Павловић VII / 2

ЗАНИМЉИВОСТИ

☺ СМЕХ ЈЕ ЛЕК ☺

ПРЉАВШТИНА ☺

Пита мајка сина:

Сине, зашто су ти тако прљаве руке?

- Мало пре сам опрао лице, мама!

КУДА ПОСЛЕ ☺

- Миле, куда ћеш после?

- У посластичарницу ако ми даш мало пара стрикане.

РЕЧЕНИЦА ☺

Учитељ: - Томице, где је субјекат

у реченици: "Бобо се залетео у дрво"?

Томица: - У болници.

БРОЈАЊЕ ☺

- Тето, да бих ја заспао што пре, ја бројим до 100 - хвали се Миле.

- Како до 100, кад још до толико ниси учио?

- Па ја и заспим раније! - поносно ће дечак.

ПРЕДМЕТ ☺

- Синко, који те предмет у школи

највише интересује?

- Звоно.

КОНТРОЛНИ ☺

Улази наставник у учионицу и каже:

"Децо, сутра имате ненајављени контролни."

НАЧИНИ ГРОЗНОГ ГУБЉЕЊА ВРЕМЕНА

- * разговарање телефоном с неким с ким ти се не разговара о нечему до чега ти није стало
- * гледање реприза телевизијских емисија које већ знаш напамет
- * кад се читав сат припремаш да урадиш нешто за шта је потребно само 5 минута
- * бесмислено сурфовање по интернету или четовање (ако приметиш да ти је поглед потпуно празан и да си избалавио тастатуру, знај да је прошло превише времена)
- * кад једеш много брзе хране да би одложио нешто што мораш да урадиш (то је као да гуташ кнедле од страха)
- * играње видео – игрице у којој си већ достигао највиши ниво толико пута да би могао да је играш затворених очију
- * кад покушаваш да радиш а преморен си (одремај мало или се добро одмори током ноћи, па покушај поново).

ШТА РАДЕ МАЧКЕ КАД СУ САМЕ КОД КУЋЕ?

Одговор на то питање дали су снимци фото апарата који су показали да веровање да углавном спавају, није тачно. Педесет кућних мачака добило је огрлице са фотоапаратима који су сликали сваких 15 минута, и на основу тога је утврђено да мачке око 22% времена проводе гледајући кроз прозор, 12% времена се друже са другим кућним љубимцима, само 8% времена проводе пењајући се по столицама и другом намештају, а тек 6% спавајући. Испоставило се исто тако да оне 6% времена проводе скривајући се испод столова, 5 % играјући се са својим играчкама, а 4 % времена једући или гледајући у храну. "Оно што ме највише изненадило је било то колико су активне. Била сам уверена да моје три мачке спавају кад мене нема", изјавила је Џил Виљареал, стручњак за понашање животиња која је истраживање спровела за једног произвођача хране за мачке. На 777 фотографија које је анализирао, виде се и мачке како гледају у телевизор, компјутер и друге кућне уређаје.

ЗАНИМЉИВОСТИ

Ђавоља варош

Локалитет чудног назива „Ђавоља варош“ припада селу, такође чудног имена Ђаке. Налази се на подручју општине Куршумлија. Земљане фигуре или како их локално становништво „куле“ су смештене у две јаруге подељене уском вододелницом чији се изворишни делови спајају у једниствену ерозивну челенку, страховито разорену ерозивним процесима. Јаруге такође имају чудне називе: „Ђавоља јаруга“, „Паклена јаруга“.

Укупно има 202 земљане фигуре, различитих облика и димензија, висине од 2 до 15 метара, ширине од 0,5 до 3 метра, са каменим капама на врху. Оне настају као резултат специфичног ерозивног процеса који треје вековима. Фигуре се образују, расту, мењају скраћују, постепено (врло споро) нестају и поново стварају. Под ударом кишних капи долази до растварања и одношења растресите подлоге земљишта. Међутим, материјал који се налази испод камених блокова бива заштићен од „бомбардовања“ кишних капи и спирања па остаје у терену у виду зачетних земљаних стубова – фигура.

Повећање висине стубова потпомаже убрзана линијска, усмерена ерозија воде која отиче око њиховог подножја вршећи спирање материјала. Како је нагиб терена на коме се стварају фигуре врло стрм вертикална ерозија преовлађује над бочном, што убрзава одношење материјала и стварање стубова.

ЗАНИМЉИВОСТИ:

- * Немогуће је кинуту отворених очију.
- * Лептир види више боја него људи.
- * Бебе жирафе, када се роде високе су 2 м.
- * Отисци језика су јединствени, не постоје два иста на свету.
- * Црвени дијаманти спадају у најређе каменчиће на свету.
- * Шумски пожар се брже шири узбрдо него низбрдо.
- * У Јапану је откривена детелина са 56 листића.

Сахара – пешчани океан крије тајанствени свет

Најновија истраживања Сахаре довела су до фасцинантних података, који би могли потпуно да промене досадашње знање о историји цивилизације. Наиме, египатска култура старија је него што се до сада мислило, а нови докази из дана у дан израћају из наслага песка.

На сфинги и зидовима јарка око ње 1990. године откривени су бројни трагови ерозије од воде. Климатолози сматрају да је последње кишно раздобље у долини Нила трајало од 10000. до 5000. година п.н.е. На основу бројних истраживања, процењено је да је кип настао између 5000. и 7000. године п.н.е., а можда и раније.

Мада је географски одавно истражена, Сахара, највећа пустиња на Земљи, још увек чува многе тајне. У својој климатској историји она је више пута мењала изглед, од зеленог појаса до пустиње, па је у неким периодима била погодна за живот људи. У новије време, захваљујући труду бројних археолога, испод „мора“ песка, мало по мало, израћају фрагменти великог мозаика који ће коренито променити наше знање о историји људске цивилизације.

Један од тих каменчића који граде нови мозаик прошлости јесте и чувена сфинга у Гизи, на самом ободу Сахаре, у непосредној близини још чувенијих великих египатских пирамида. Та циновска фигура лава са људским лицем у лежећем положају, дугачка 73, а висока 20 метара, највећи је кип који су икада направиле људске руке. Око ње лежи правоугаони јарак, ископан у камену, који је отворио ново поглавље у одгонетању тајни овог широм света познатог кипа.

- * Најмања кост у људском телу мања је од зрна пшенице.
- * Најмањи океан на свету је Северни ледени океан.
- * Лондонски торањ са сатом Биг Бен нагнуо се толико у страну да је одступање од вертикалне осе видљиво голим оком.
- * Астронаути су открили огроман облак водене паре који лебди око црне рупе у свемиру.

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

НАЂИ РЕЧИ

Слова смо исписали азбучним редом. Пресложите их и откријте именице у једнини. Упишите их на цртице.

БГИЛ _____

ВЗКР _____

КЉНУ _____

АЗМР _____

АГЉУ _____

ААКЊОРИ _____

ГДЕЕЛПР _____

АПРССТУ _____

ААИКНТЧ _____

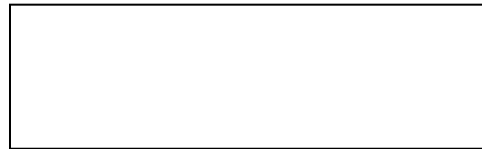
Асоцијације:

А

1. НОВИНЕ
 2. ПАПИР
 3. ДРВО
 4. КУПУС
- _____

Б

1. УЧИТЕЉ
 2. ОЛОВКА
 3. ДИРЕКТОР
 4. УЧЕНИЦИ
- _____

В

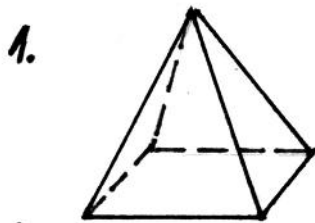
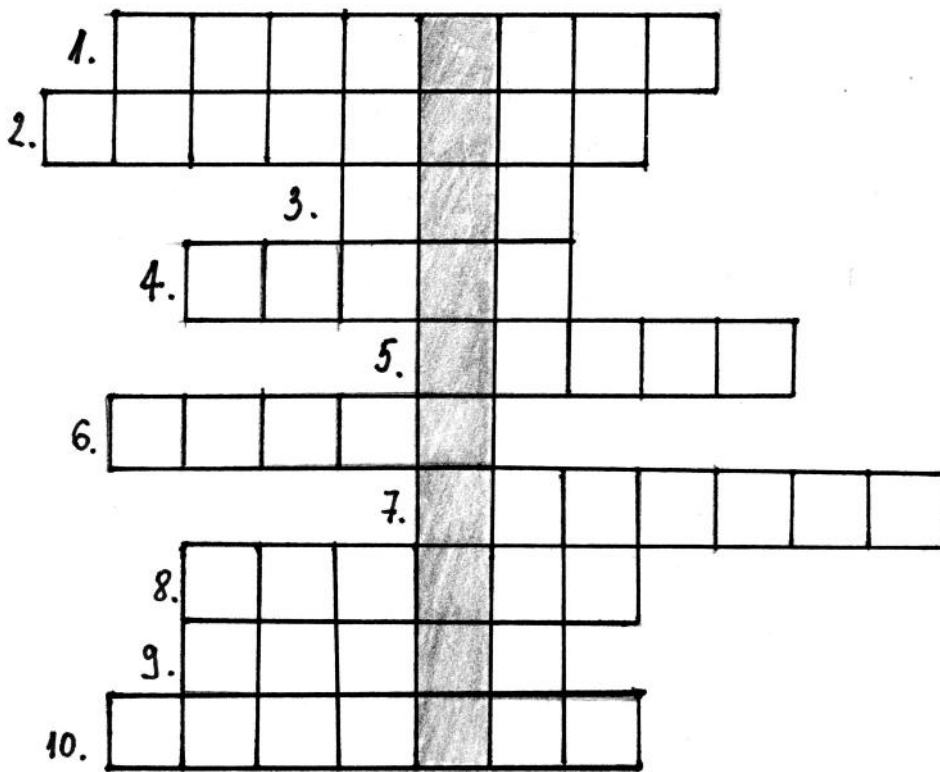
1. ПОЛИЦЕ
 2. ЛЕКТИРА
 3. РАЗРЕД
 4. УЧЕЊЕ
- _____

Г

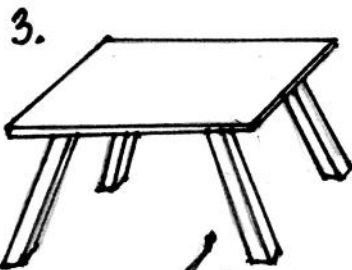
1. РОМАН
 2. ПРИЧА
 3. ПРИПОВЕТКА
 4. БАЈКА
- _____

Чланови библиотеке секције

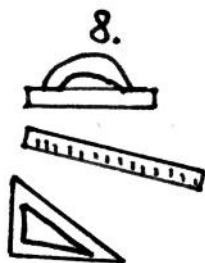
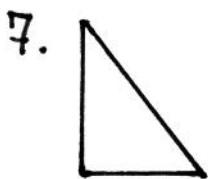
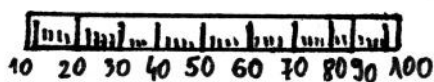
ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

2. $1+2+3\dots$

4. $\sqrt{81}$

Решења из прошлог броја:

Ребуси:

1. Школа, 2. Ногавица, 3. Србија,

4. Лозница, 5. Свеска.

Решење укрштенице:

ОРДИНАЦИЈА

Редакција листа "Доситејац":

главни и одговорни уредник: Бранимир Ђукановић

Чланови редакције: Миленија Мићановић-Петрушевска,

Зорица Станојевић-Реџа, Ивана Николић, Љиљана Стојнић,

Слађана Јанковић, Мирјана Поповић и ученици сарадници.

Фотографије: Слађана Јанковић и Бранимир Ђукановић

Насловна страна: Фото - Бранимир Ђукановић

Тираж: 500

Припрема: агенција "Аспект"

Штампа:

ОШ ДОСИТЕЈ
ОБРАДОВИЋ КЛУПЦИ

